

Вартовим ночі

Туманом ароматів пахне ніч
І в холод мою шкіру загортає.
Прекрасний місяць йде мені навстріч.
Він поглядом мій світ перевертає.

Куди ж ти?.. Тебе хмари обняли...
Закутали в цукрове покривало.
Від мене так далеко завели,
І серце моє в смутку замерзало.

Повітря розливається квітками
Духмяними. І мою голову краде!
Ось я пливу у снах поміж зірками.
Мене Чумацький Шлях до місяця веде!

Центавро! Запали до нього шлях!
Підкинь мене, неси в потоках ночі.
Нестиму я кохання вічний стяг,
Складатиму йому пісні урочі!

Кохана ніч! До мене ти прийшла.
Для серця мого ніжно заспівала.
Ти, наче невгамовная весна,
В уста хмариною поцілувала.

17.04.2016

Ніч!
Присвячено тобі!

Я обвіяна вітром,
Заворожена тобою.
Соромом мовчу.
Я цілую твої руки,
Забираю твої муки,
Випиваючи росу.
Я вдихаю твої рани,
Я лягаю в серце хмари.
Полум'ям горю.
Твої звуки так колишуть,
Травами у мене дишуть.
Квітка розцвіта.
Я до тебе пригорнуся,
В твоє листя загорнуся.
Не втрачай мене.
У твоїх думках втоплюся,
За край світу піднесуся.
Небо огорну.
Я ступаю крок за кроком,
І мене несе глибоко
В полон твоїх сліз.
Твої краплі випиваю.
На тобі промінням граю.
Поцілуй мене!
Хочу жити лиш тобою.
Забери мене з собою
В ясла для зірок.

18.04.2016

«Зимове сонце», 2016.

«Весняна гроза», 2016.

«В морських хвилях», 2017.

«Крізь простір», 2016.

Сонце додому

Вечірнє сонце втамовує спрагу.
Прохолодою прийдешньою мене зігриває,
Червоною монетою проклавши дорогу додому.
Ти в переплетіннях веселкових хмар.
Місяць погойдусться на нитці,
Сповіщаючи, що скоро мене заколише ніч на своїх долонях.
Ліхтарі на трасі миготять очима, які ніколи не бачили сонця.
Вони крадуть світло з моїх зіниць,
Жадаючи побачити красу твоєї незрівнянної корони.
Дерева співають тобі гімн пошани,
Одягнувшись у парадні стуртуки.
Я лечу в просторах нереальності, ніжно махаючи тобі рукою.
Сонце зацілувало мої пальці,
Його уста охопили мою шию,
Тримаючи своїми руками мій стан у смертельному хваті.
Відпусти мене. Ніч вже заплітає мені коси.
Я відчуваю припливи від гравітації Місяця.
Приходь завтра. Я розкажу тобі свої сни
І покажу дорогу до раю.

10.07.2016

Ода Місяцю

Ти зодягнений у сонце,
Лише світиш холодом.
Та це робить тебе більш бажаним.

Заглядаєш своїми морями
Прямо в мою самотню душу.
Я купаюся в них магмою.

Ти чаруєш мене з дитинства.
Кидаєш в мене пухкими хмарами-
Надіями, що я доторкнуся до тебе.

Я мрію відчути твою поверхню.
Вдихнути твій реголіт.
Пострибати, мов на подушці.

Я дивлюся тобі в зіницю.
Вона відблискує золотом.
Я збагачуюсь скарбом Всесвіту.

Ти в обіймах нечіткого німба.
Темні хмари огортають твоє ядро,
Таке ж холодне, як і моє серце.

Нічний спокій порушив потяг,
Буденний стогін машин.
Та ти тримаєш мене за руку.

Я пірнаю в твоє Озеро Сновидінь.
Досягаю кам'янистого дна
І навіки залишаюся з тобою.

13.07.2016

Аврора

Гуляючи вулицями в сплетіннях людей,
Я почула твій голос —
Ефемерний, наче цей світ.
Зірка на небі...
Ти мене кличеш.
Тягнеш за собою.
Силою тяжіння лину за тобою.
Гіпноз тіла. Душі. Серця.
Снігові дороги.
Міст.
Відсутність людей.
Я блукаю простором, який дихає лише снігом і мною.
Ти мій провідник.
Я не можу відірвати від тебе погляду.
Сніжинки в парах сплять на гілках дерев,
Що оголили свої груди для кохання.
Сяйво розливається холодом і теплом водночас.
Провалююся крізь сніг.
Мороз роз'їдає мої гомілки, та я підіймаюся уявними сходами
І плину далі.
Ліхтарі біжать за мною.
Світ біжить за мною.
А я непосильна часу.
Моя душа виривається з тіла.
Я відчуваю, що вона під поверхнею шкіри.
Розірве її і вилетить на свободу.
Я відокремлююся від цієї недовготривалої оболонки.
Гармонія із Всесвітом.
У тумані хмар.
В обіймах снігу.
За руку із зорею.
Проходжу під мостом із хвиль.